

оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ въ напасть, по избави насъ отъ Лукаваго: яко твое есть царствіе и сила и слава во вѣкы. Аминь.

Майка. Кому ся молимъ?

Всичкы-тѣ дѣца. Богу.

Майка. Какъ Го наричамы тука?

Дѣца. Отець, сирѣчь Баща.

Майка. Да. Богъ е общій Баща на всицца ни, защото той ны е създалъ: но особно е Баща на онѣзи, които го обычатъ и му ся покоряватъ.

И забѣлѣжѣте въ това обычь-тѣ и снисхожденіе-то Божіе. Той ако и да е Царь на царіе-тѣ, и Господарь на господствуѣщы-тѣ, а ный грѣшно негово създаніе, достойно за обвиненіе; ако и да е той толко высокъ, не ни заповѣда да стоимъ далечъ отъ него; нито като ся приближавамы при Него, да Го наричамы само Царь, Господь и сѣдникъ, по ободрява ны да ся приближавамы при прѣстоль-тѣ на благодать-тѣ съсь сыновны чувства и съ дързновение да Го наричамы нашъ Баща.

Марійка. Мамо, защо казувамы, Отче Нашъ, а не всякой за себе си, Отче мой?

Майка. Това показува, че колкото е потрѣбно да ся молимъ на скрышно, толкова и заедно, и че трѣбува да припомнимы прѣдъ Него не само всякой свои-тѣ нужды, но и нужды-тѣ на всичкы-тѣ други человекы. И така да ся молимъ единъ за другъ, което ся заповѣда и въ различни мѣста въ Свято-то Писаніе.

Молимъ ся да ся свети име-то на небесный-тѣ Нашъ Бащѣ чрѣзь всичкы-тѣ человекы като свято и благоговѣйно. Иване какъ трѣбува да освящавамы име-то Божіе?